

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1290/2023
14.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Боре Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 93/2023 од 18.05.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 494/23 од 15.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Боре Николића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 93/2023 од 18.05.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 494/23 од 15.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 93/2023 од 18.05.2023. године окривљене АА и ББ оглашене су кривим због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђене и то окривљена АА на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју јој је урачунато време проведено у притвору, а окривљена ББ на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, у коју јој је урачунато време проведено у притвору. Окривљене су обавезане на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећена је упућена да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 494/23 од 15.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Пожаревцу и браниоца окривљене АА, а пресуда Основног суда у Пожаревцу К 93/2023 од 18.05.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Бора Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи другостепену пресуду и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче да се пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама ЗКП не могу заснивати и то на три службене белешке о обавештењу примљеном од грађана ВВ, АА и ББ Ку 1043720 од 06.09.2020. године. Према наводима захтева суд је засновано правноснажну пресуду на наведеним службеним белешкама иако је претходно донео на записнику од 18.05.2023. године решење о издвајању истих из списка предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

По налажењу овога суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП имајући у виду да из списка предмета произилази да правноснажне пресуде нису засноване на службеним белешкама о обавештењу примљеном од грађана ВВ, АА и ББ Ку 1043720 од 06.09.2020. године, нити су исте изведене као доказ у кривичном поступку, већ су, од стране Основног суда у Пожаревцу који је донео решење на главном претресу одржаном дана 18.05.2023. године, издвојене из списка предмета и одређено да ће се исте затворити у посебан омот и чувати одвојено од осталих списка предмета код судије за претходни поступак.

У осталом делу захтева за заштиту законитости у образложењу исте повреде бранилац наводи као незаконит доказ и налаз Института БИА у Београду бр. 15-26299 од 18.11.2020. године из разлога што наведено вештачење више говори у корист окривљене, него на њену штету, јер ДНК окривљене није нађен на свим предметима, већ само на једном, што јасно упућује да је неко други извршилац а не окривљена, што је суд занемарио а требало је да примени начело *in dubio pro reo*, према коме је дужан да у случају сумње пресуди у корист окривљене. Изнети наводи браниоца окривљене суштински представљају оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања и оцену налаз Института БИА у Београду бр. 15-26299 од 18.11.2020. године дату од стране нижестепених судова, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног

правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се Врховни суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Боре Николића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић